

Ca. 1868

OPHAVSMAND/NØGLEPERSON

H.C. Aggersborg

FAKTA

Dokumenttype:
Note

Omtalte personer:
Georgia Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 8 nr. 04

DOKUMENTINDHOLD

Digt til minde om Georgia Skovgaard i anledningen af hendes død. Ifølge Mappe 8 nr. 3 er det skrevet af Pouline.

TRANSSKRIFTION

Fru Georgia Skovgaard født Schouw.
O, tunge Sorgensbud! O bittre skaal!
Saa ung og Timeglasset alt udrundet.
Bortkaldt fra dem der var Dit Hjertes Lyst,
Fra al den Kjærlighed der holdt Dig bunden.
Der straalte fra Dit Øjes dybe Grund
En stille Klarhed som naar Stjerner tindre;
Den kom fra Troens Perle i Din Sjæl,
den kom fra Skjønhedsvældet i Dit Indre.
Den skinned' liflig i den Arnes Ly,
I fattigst Vraae den standsed' mangen Klage,
den vækked' Tankens Blomst i Dine smaae,
gav Liv og Kraft til ham som staaer tilbage.
Ja, han forstod Dit Øjes stille Sprog,
som i Dit Ord den fulde Sandheds Kjerne.
I Konstens og Naturens Helligdom
den fulgte ham, Du var hans klare Stjerne.
Nu er Du skjult for ham bag dunkle Sky,
Den lyse Bane gik imod det Høje;
Nu stirrer han, nu stirre dine Smaa
med længselsgraad i deres trætte Øje.

●2●

Gud lad ei Korset rent dem bøje ned,
Lad Frelsens dyre Draabe Vunden lindre!
Da venter gjennem Graadens Taagenet
hin stille Klarhed – som naar Stjerner tindrer.

†
Fra Georgia Skovgaard til Schouw

O, lange Borgens Tid! o bitte Sand!
Saa ung og Timglaspet alt udrundet!
Bortkaldt fra dem der var det sjæftes Lyst,
Fra al den Sjærlighed der holdt sig bunden.

Der strakte sig dit Øjes dybe Grund
Ent' stille Klarhed som naar stjerner lindre,
Der kom fra Troens Perle den Gul,
Der kom fra Skyhedsvaldet i det Andre.

Der skinned' liflig i den Arme Hof,
I faldet Maas den sandhed' mangen Skage,
Der vakked' Tankens Blomst i dine Smaas
Gav Liv og Kraft til ham som stear tillage.

Ja, han forstod dit Øjes stille Sprog,
Som i det Ord den fulde Sandheds Sjorne.
I Konstens og Naturens Kællighed
Du fulgte ham, der var hans klare Stjerne.

Nu er Du skjult for ham bag dunkle Sky,
Der lype Bane gik imod det Høje,
Nu stier han, nu stier dine Smaa
Med længselgraad i deres troste Øje.

God Lad os Hovset rent dem boje ned,
Lad Frelsens dybe Draabe Vandet lindre!
Paa venter gennem Graadens Taaen
Den stille Klarhed - som naar Sjerner tindre.